

Sygn. akt IV C 692/14	

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lutego 2016 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, Wydział IV Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Derejczyk

Protokolant: protokolant sądowy Mateusz Stopczyński

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 lutego 2016 roku w Warszawie

sprawy z powództwa Miejskiego Rzecznika Konsumentów Miasta S. W. w W., F. M., A. M., F. B., T. O., A. B., T. J.

przeciwko (...) Sp. z o.o. w W.

o unieważnienie i ustalenie

I. Powództwo oddala.

II. Nie obciąża powodów kosztami postępowania.

IV C 692/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 15 lipca 2014 r. Miejski Rzecznik Konsumentów w W. wniósł w imieniu 30 powodów pozew przeciwko (...) .Sp. z o.o. w W. wniósł o unieważnienie umów dotyczących sprzedaży energii elektrycznej zawartych pomiędzy pozwaną spółką a konsumentami w okresie od października 2013 r. do kwietnia 2014 r., o zasądzenie na rzecz T. K. (1), I. S., H. M., K. M., J. W. po 540 zł z ustawowymi odsetkami od odpowiednio 4.04.2014 r., 27.03.2014 r., 8.04.2014 r., 23.05.2014 r., 4.04.2014 r. i 10.04.2014 r. do dnia zwrotu, na rzecz J. Ż. kwoty 542,12 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 27.05.2014 r. do dnia zapłaty, A. B. kwoty 545 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 27.05.2014 r. do dnia zapłaty, K. D. kwoty 542,31 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 20.05.2014 r. do dnia zapłaty, W. Ł. kwoty 546,73 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 16.05.2014 r. do dnia zapłaty, T. J. kwoty 545 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 27.05.2014 r. do dnia zapłaty, T. K. (2) kwoty 480 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 27.05.2014 r. do dnia zapłaty, D. S. kwoty 99 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 1.07.2014 r. do dnia zapłaty, K. K. kwoty 545,58 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 200 zł od dnia 6.05.2014 r., od kwoty 200 zł od dnia 10.06.2014 r., od kwoty 145,58 zł od dnia 1.07.2014 r. do dnia zapłaty, o nakazanie pozwanej zaniechania nieuczciwych praktyk rynkowych polegających na wprowadzającym w błąd działaniu, które zniekształca zachowania rynkowe konsumentów przed zawarciem umowy sprzedaży, poprzez udzielanie informacji, iż przedstawiciel pozwanej reprezentuje dotychczasowego dostawcę prądu, informowanie konsumentów, iż wizyta przedstawiciela pozwanej dotyczy aneksu do umowy z dotychczasowym sprzedawcą prądu, informowania konsumentów, że propozycja zawarcia umowy dotyczy oferty Tańsze Gniazdko, informowanie konsumentów, że celem podpisania dokumentów jest uzupełnienie danych na umowie sprzedaży energii oraz polegającym na wprowadzającym w błąd zaniechaniu, które zniekształca zachowania rynkowe konsumentów przed zawarciem umowy sprzedaży polegającym na nieprzekazywaniu w sposób jednoznaczny, jasny i we właściwym czasie informacji o tożsamości pozwanej i jej relacji względem spółki (...), niepodawaniu pełnej nazwy przedsiębiorcy,

posługiwaniu się pojęciami „energetyka, zakład energetyczny”, niewyprowadzaniu konsumentów z błędu co do tego kogo reprezentuje przedstawiciel pozwanej, udzielaniu niepełnych i niejednoznacznych informacji o celu wizyty, pomijaniu informacji istotnych dla konsumentów tj. nieinformowaniu, że zawarcie umowy z pozwaną prowadzi do zmiany sprzedawcy energii i rozwiązania umowy z dotychczasowym jej dostawcą, niewręczaniu konsumentom wzoru oświadczenia o odstąpieniu od umowy. Pismem z dnia 10 kwietnia 2015 r. Rzecznik rozszerzyła powództwo co do kolejnych 116 konsumentów. Do sprawy przystąpiło 5 powodów, którzy podtrzymali powództwo wniesione przez Rzecznika.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa podnosząc dwa zarzuty: braku legitymacji po stronie rzecznika oraz nieudowodnienia zgłoszonych żądań

Na podstawie wszystkich umów, oświadczeń, wniosków, wezwań do zapłaty, not odsetkowych, skarg, dowodów opłat Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Do Miejskiego Rzecznika Praw Konsumentów zgłosiło się ze skargami ponad 100 osób, które podpisały z pozwaną Spółką umowy dostawy energii. Konsumentów zostali odwiedzeni przez przedstawicieli działających w imieniu pozwanej Spółki. Przedstawiciele, w niektórych przypadkach po wcześniejszej rozmowie telefonicznej, zaproponowali zawarcie umowy sprzedaży energii. Konsumentów skorzystali z przedstawione oferty i podpisali umowy. Większość z nich nie przeczytała podpisanych dokumentów. Po pewnym czasie konsumenci zorientowali się, iż podpisali umowy z nowym dostawcą energii i w związku z powyższym, uznając, iż są one dla nich niekorzystne, wypowiedzieli je. Pozwana Spółka nałożyła w związku z tym kary na konsumentów i wezwała do ich zapłaty. Część z nich uiszczyła te należności. Konsumentów zgłosili się do Rzecznika ze skargami podnosząc, iż zostali przez przedstawicielki pozwanej wprowadzeni w błąd co do rodzaju oferty, kontrahenta, z którym podpisali umowę i jej warunków. W złożonych oświadczeniach konsumenci podnieśli, iż przedstawiciele pozwanej Spółki udzielali informacji, iż reprezentują dotychczasowego dostawcę prądu, informowali, iż wizyta przedstawiciela pozwanej dotyczy aneksu do umowy z dotychczasowym sprzedawcą prądu, informowali, że propozycja zawarcia umowy dotyczy oferty Tańsze Gniazdko, informowali, że celem podpisania dokumentów jest uzupełnienie danych na umowie sprzedaży energii, nie przekazywali w sposób jednoznaczny, jasny i we właściwym czasie informacji o tożsamości pozwanej i jej relacji względem spółki (...), nie podawali pełnej nazwy przedsiębiorcy, posługiwali się pojęciami „energetyka, zakład energetyczny”, nie wyprowadzali konsumentów z błędu co do tego kogo reprezentuje przedstawiciel pozwanej, udzielali niepełnych i niejednoznacznych informacji o celu wizyty, pomijali informacje istotnych dla konsumentów tj. nieinformowaniu, że zawarcie umowy z pozwaną prowadzi do zmiany sprzedawcy energii i rozwiązania umowy z dotychczasowym jej dostawcą, niewręczaniu konsumentom wzoru oświadczenia o odstąpieniu od umowy.

Mając powyższe na uwadze Sąd zważył, co następuje:

Bezspornym między stronami są okoliczności wskazujące na zawarcie przez osoby, w imieniu których Rzecznik wystąpił z pozwem umów o dostawę energii z pozwaną Spółką. Bezspornym także jest to, iż następnie konsumenci złożyli oświadczenia woli o rozwiązaniu umowy, czego skutkiem było nałożenie opłaty za przedterminowe rozwiązanie umowy przez pozwaną. Kwestią sporną jest czy przedstawiciele pozwanej Spółki przedstawiając konsumentom ofertę wprowadzili ich w błąd i zachowali się w sposób, który w skargach do Rzecznika opisali powodowie.

W ocenie Sądu powództwo nie zasługuje na uwzględnienie powodu jego nieudowodnienia. Zgodnie z art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Ani Rzecznik ani powodowie, którzy przystąpili do sprawy nie udowodnili podnoszonych w pozwie i pozostałych pismach procesowych zarzutów. Do akt zostały złożone, umowy o dostawę energii, oświadczenia o ich wypowiedzeniu, noty, dowody uiszczenia nałożonej przez pozwaną kary oraz skargi skierowane do Rzecznika. Zgodnie z art. 245 kpc dokument prywatny stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Wszystkie złożone do akt dokumenty, a zwłaszcza oświadczenia klientów pozwanej Spółki są takimi właśnie dokumentami. Treść oświadczeń co do okoliczności towarzyszących podpisywaniu umów została zakwestionowana przez pozwanego. Sąd na każdym terminie rozprawy pytał stronę powodową o wnioski dowodowe i takowe nie zostały

zgłoszone. W związku z tym, iż Rzecznik nie jest osobą fizyczną, która działając bez pełnomocnika profesjonalnego wymagałaby pouczeń w trybie art. 5 kpc, Sąd takowych pouczeń nie udzielił. Strona powodowa nie zaofiarowała żadnych innych dowodów. W związku z powyższym Sąd uznał, iż strona powoda nie udowodniła dochodzonych pozwem roszczeń i powództwo oddalił.

Drugim zarzutem podnoszonym przez pozwanego jest brak legitymacji Rzecznika co do pierwszego z roszczeń zgłoszonych w pozwie, czyli uznania zawartych umów za nieważne.

Zgodnie z art. 63³ kpc w sprawach o ochronę konsumentów powiatowy (miejski) rzecznik konsumentów może wytaczać powództwa na rzecz obywateli, a także wstępować, za zgodą powoda, do postępowania w tych sprawach w każdym jego stadium. W ocenie Sądu roszczenie o unieważnienie umów oparte na wadach oświadczeni woli (wedle twierdzeń strony powodowej) nie jest stricte sprawą o ochronę praw konsumentów.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 102 kpc uznając, iż powodowie to osoby starsze, niezamożne i zasady sprawiedliwości społecznej przemawiają za takim orzeczeniem.